

**Tabelul comparativ
la proiectul de lege pentru modificarea Legii nr.271/2017 privind auditul situațiilor financiare**

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
<p>Articolul 26. Asigurarea riscului de audit</p> <p>(1) Entitatea de audit este obligată să asigure riscul de audit pentru prejudiciul cauzat entității auditate, solicitantului auditului, ca urmare a exprimării unei opinii de audit necorespunzătoare, în cazul în care situațiile financiare conțin denaturări semnificative.</p> <p>(2) Pentru asigurarea riscului de audit, entitatea de audit întreprinde, după caz, următoarele măsuri:</p> <p>a) încheie cu asigurătorul un contract de asigurare de răspundere civilă pentru posibilele riscuri de activitate profesională, obiectul asigurării fiind contractul de audit sau auditul;</p> <p>b) constituie provizioane în mărime de minimum 15% din venitul din vânzări în perioada de gestiune aferentă auditului.</p> <p>(3) În cazul efectuării auditului la entitățile de interes public, entitatea de audit asigură riscul de audit conform prevederii alin.(2) lit.a).</p> <p>(4) În cazul efectuării auditului la alte entități decât cele de interes public, entitatea de audit asigură riscul de audit conform alin.(2) lit.a) și/sau b).</p>	<p>Articolul 26 se completează cu două alineate noi, care devin alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:</p> <p>„(6) În cazul efectuării auditului la entitățile ale căror valori mobiliare sînt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, limitarea în timp și cuantumul sumei care poate fi solicitată pentru prejudiciul cauzat entității auditate, solicitantului auditului de către entitatea de audit se stabilește printr-un acord încheiat între entitatea de audit și entitatea auditată, solicitantul auditului cu respectarea următoarelor condiții:</p> <p>a) acordul este încheiat conform legislației civile;</p> <p>b) răspunderea entității de audit față de entitatea auditată, solicitantul auditului se extinde cel puțin pe termenul general de prescripție extinctivă, stabilit de Codul civil nr.1107/2002;</p> <p>c) limitarea în timp și cuantumul sumei se decide de comun acord de către consiliu, organul executiv și organul de supraveghere a entității auditate și se aprobă de către adunarea generală a acționarilor/asociaților sau fondatorul entității auditate;</p> <p>d) informațiile privind acordul de limitare în timp și cuantumul sumei se publică în nota explicativă la situațiile financiare a entității auditate.</p> <p>(7) Prevederile acordului privind limitarea în timp și cuantumul sumei care poate fi solicitată pentru prejudiciul cauzat nu sunt aplicabile în cazul comiterii cu intenție de către entitatea de audit a acțiunilor care au cauzat prejudicii entității auditate, solicitantului auditului ca urmare a exprimării unei opinii de audit</p>	<p>Articolul 26. Asigurarea riscului de audit</p> <p>(1) Entitatea de audit este obligată să asigure riscul de audit pentru prejudiciul cauzat entității auditate, solicitantului auditului, ca urmare a exprimării unei opinii de audit necorespunzătoare, în cazul în care situațiile financiare conțin denaturări semnificative.</p> <p>(2) Pentru asigurarea riscului de audit, entitatea de audit întreprinde, după caz, următoarele măsuri:</p> <p>a) încheie cu asigurătorul un contract de asigurare de răspundere civilă pentru posibilele riscuri de activitate profesională, obiectul asigurării fiind contractul de audit sau auditul;</p> <p>b) constituie provizioane în mărime de minimum 15% din venitul din vânzări în perioada de gestiune aferentă auditului.</p> <p>(3) În cazul efectuării auditului la entitățile de interes public, entitatea de audit asigură riscul de audit conform prevederii alin.(2) lit.a).</p> <p>(4) În cazul efectuării auditului la alte entități decât cele de interes public, entitatea de audit asigură riscul de audit conform alin.(2) lit.a) și/sau b).</p> <p>(5) Modul de asigurare a riscului de audit este stabilit de către Ministerul Finanțelor.</p> <p>(6) În cazul efectuării auditului la entitățile ale căror valori mobiliare sînt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, limitarea în timp și cuantumul sumei care poate fi solicitată pentru prejudiciul cauzat entității auditate, solicitantului</p>

<p>(5) Modul de asigurare a riscului de audit este stabilit de către Ministerul Finanțelor.</p>	<p>necorespunzătoare, în cazul în care situațiile financiare conțin denaturări semnificative.”.</p>	<p>auditului de către entitatea de audit se stabilește printr-un acord încheiat între entitatea de audit și entitatea auditată, solicitantul auditului cu respectarea următoarelor condiții:</p> <p>a) acordul este încheiat conform legislației civile;</p> <p>b) răspunderea entității de audit față de entitatea auditată, solicitantul auditului se extinde cel puțin pe termenul general de prescripție extinctivă, stabilit de Codul civil nr.1107/2002;</p> <p>c) limitarea în timp și cuantumul sumei se decide de comun acord de către consiliu, organul executiv și organul de supraveghere a entității auditate și se aprobă de către adunarea generală a acționarilor/asociaților sau fondatorul entității auditate;</p> <p>d) informațiile privind acordul de limitare în timp și cuantumul sumei se publică în nota explicativă la situațiile financiare a entității auditate.</p> <p>(7) Prevederile acordului privind limitarea în timp și cuantumul sumei care poate fi solicitată pentru prejudiciul cauzat nu sunt aplicabile în cazul comiterii cu intenție de către entitatea de audit a acțiunilor care au cauzat prejudicii entității auditate, solicitantului auditului ca urmare a exprimării unei opinii de audit necorespunzătoare, în cazul în care situațiile financiare conțin denaturări semnificative.</p>
<p>Articolul 46. Raportul suplimentar adresat comitetului de audit</p> <p>(1) Entitatea de audit prezintă raportul suplimentar comitetului de audit și consiliului entității de interes public auditate concomitent cu raportul auditorului.</p>	<p>La articolul 46 alineatul (2):</p> <p>- după cuvintele „Raportul suplimentar” se completează cu cuvintele „explică rezultatele auditului și”;</p> <p>- se completează cu litera i) cu următorul cuprins: „i) semnătura auditorului și data întocmirii raportului.”.</p>	<p>Articolul 46. Raportul suplimentar adresat comitetului de audit</p> <p>(1) Entitatea de audit prezintă raportul suplimentar comitetului de audit și consiliului entității de interes public auditate concomitent cu raportul auditorului.</p>

<p>(2) Raportul suplimentar cuprinde:</p> <p>a) declarația privind respectarea cerinței de independență;</p> <p>b) informația despre auditorii care au participat la misiunea de audit;</p> <p>c) descrierea procedurilor de fond utilizate;</p> <p>d) nivelul pragului de semnificație stabilit pentru situațiile financiare auditate și, după caz, pentru anumite categorii de tranzacții, solduri de conturi sau prezentări de informații, precum și factorii calitativi utilizați pentru stabilirea pragului de semnificație;</p> <p>e) descrierea și explicarea raționamentelor legate de evenimente sau de condiții identificate pe parcursul auditului care pot suscita îndoieli serioase cu privire la capacitatea entității de a-și continua activitatea;</p> <p>f) informații privind:</p> <ul style="list-style-type: none"> – erorile semnificative depistate în situațiile financiare ale entității de interes public auditate, indicând dacă fiecare eroare a fost sau nu soluționată de conducere; – nerespectarea de către entitatea de interes public auditată a prevederilor legislației; – impedimentele apărute în procesul auditului; – aspectele aferente auditului discutate sau care au făcut obiectul corespondenței cu conducerea; 		<p>(2) Raportul suplimentar explică rezultatele auditului și cuprinde:</p> <p>a) declarația privind respectarea cerinței de independență;</p> <p>b) informația despre auditorii care au participat la misiunea de audit;</p> <p>c) descrierea procedurilor de fond utilizate;</p> <p>d) nivelul pragului de semnificație stabilit pentru situațiile financiare auditate și, după caz, pentru anumite categorii de tranzacții, solduri de conturi sau prezentări de informații, precum și factorii calitativi utilizați pentru stabilirea pragului de semnificație;</p> <p>e) descrierea și explicarea raționamentelor legate de evenimente sau de condiții identificate pe parcursul auditului care pot suscita îndoieli serioase cu privire la capacitatea entității de a-și continua activitatea;</p> <p>f) informații privind:</p> <ul style="list-style-type: none"> – erorile semnificative depistate în situațiile financiare ale entității de interes public auditate, indicând dacă fiecare eroare a fost sau nu soluționată de conducere; – nerespectarea de către entitatea de interes public auditată a prevederilor legislației; – impedimentele apărute în procesul auditului; – aspectele aferente auditului discutate sau care au făcut obiectul corespondenței cu conducerea; – alte aspecte aferente auditului care, în opinia profesională a auditorului, sînt semnificative pentru supravegherea procesului de raportare financiară;
--	--	--

<p>– alte aspecte aferente auditului care, în opinia profesională a auditorului, sînt semnificative pentru supravegherea procesului de raportare financiară;</p> <p>g) analiza metodelor de evaluare aplicate pentru elementele situațiilor financiare și pentru orice impact al schimbării metodelor;</p> <p>h) constatarea dacă entitatea de interes public auditată a prezentat toate documentele și explicațiile solicitate.</p>		<p>g) analiza metodelor de evaluare aplicate pentru elementele situațiilor financiare și pentru orice impact al schimbării metodelor;</p> <p>h) constatarea dacă entitatea de interes public auditată a prezentat toate documentele și explicațiile solicitate;</p> <p>i) semnătura auditorului și data întocmirii raportului.</p>
--	--	--